

Folkethingets Side vedtaget noget Forslag i saa Henseende; det er ikke Tilfældet. Der er fremkommen Forslag fra enkelte Medlemmer; der er fremkommen Andtønderinger fra forskellige Medlemmer, mig iberegnet, om at man under visse Eventualiteter vilde gaa dertil, og at man hellere vilde gaa til en stor Forhøielse af Brændevinsafgiften end til en lille, men det har aldrig nogenstunde været sat i Forbindelse med Toldbloven, og derfor er det uberettiget af det ærede Medlem at tale om, at man til nogle Tider ingen Forhøielse har villet have, til andre Tider en voldsom Forhøielse. Det kommer ikke denne Sag ved, thi det er aldrig blevet sat i Forbindelse med Toldbloven. Naar det ærede Medlem stiller det bestemte Spørgsmaal til mig, om Flertallet vilde gaa med til en Toldreform, i hvilken Forhøielserne og Nedsættelserne gik lige op, har jeg ingen Bemundigelse til at udtale mig herom paa Flertallets Vegne; det Spørgsmaal har ikke foreligget for Flertallet. Men jeg kan kun paa Flertallets Vegne sige, at en saadan Toldreform, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller have foreslaaet, hvori rigtignok Forhøielserne og Nedsættelserne gaa lige op, vil Flertallet ikke gaa ind paa. Da jeg vil gjøre opmærksom paa, at 2—3 Mill. Kr. ville ikke forslaa til at gennemføre nogen Toldreform, vel at mærke, naar der skal kompenseres ved Forhøielse af Told paa Luxusvarer. Det maa vel erindres, at hver Gang der er Tale om en Toldreform, som vil give 2—3 Mill. Kr. i Understud, saa er i Forveien Toldforhøielsen af Luxusartikler trukken fra det Beløb, der foreslaas. Det gjør en meget væsentlig Forskjel. Skulde man nu altsaa indskrænke sig til dette, da vilde man ikke kunne komme nogen Vegne. Der foreslaas i Virkeligheden Toldnedsættelser til 9 Mill. Kr., hvoraf 2 Mill. Kr. kompenseres ved Forhøielse af Luxusartikler, de 3,600,000 Kr. foreslaas kompenserede ved en Skatstøvslov, medens de 3,400,000 Kr. lades ukompenserede. Jeg maa i alt Fald for mit eget Bedkommende give det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein) fuldstændig Ret i, at den Toldreform, der vil fremkomme herved, endnu langt fra vil tilfredsstille de Ønsker og Krav, som det i Virkeligheden kunde være berettiget at stille. Det er kun en Del deraf, en Brøkdelen, der paa den Maade kunde tilfredsstilles. Men jeg betragter det som vigtigt, at vi dog kunne komme saa vidt, at vi kunne afstaa en Brøkdelen af de Uretfærdigheder, der nu finde Sted, selv om vi maa lade en stor Del blive staaende. Lad os komme til at tage fat paa Sagen, det er det Krav, der lyder til os rundt omkring fra Landet, og det er

et Krav, der ikke vil blive kvælet af en egenlystigt Bestræbelse som den, der har fundet sit Udtryk i „Det nationale Arbejde“, som er en Forening fra de store Fabrikanters Side for at bevare en ublu Bestyttelse. Det System, der holdes Haanden over fra Højres og Regjeringens Side her i Landet, er et Udplyndringssystem overfor Menigmand, og Kravet vil blive stærkere og stærkere om, at det skal hæves, eller at der i alt Fald skal ske bethdelige Indskrænkninger deri, saa at de værste Afletter fjernes. Selv om vi ikke naaer Andet, vil dog det være naaet, at dersom Folkethinget vedtager det Lovforslag, som Udvalget her byder det, saa udtaler Folkethinget sin Mening om, hvad der bør gjøres, hvad der i Diebliffet ere de mest nødvendige, mest paatrængende Krav, og det vil blive forstaaet Landet rundt, det vil blive skattet, hvad Folkethinget vil, og man veed, hvad man fra den anden Side af Hensyn til de militære Udgifter, som bestandig staa i Baggrunden, vil forholde Landet fra at naae.

Sage: Jeg skal fatte mig i stor Kort-
 hed, men den ærede Ordførers Betragtninger have nødvendiggjort det for mig at tage Ordet. Ved at høre den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har fremsat Flertallets Anskuelser og den Ulyst, han har til at indlade sig med Hogen, der strækker Haanden ud imod hans Opfattelse, naar de ikke naaer saa vidt som han selv, og ved den skarpe Maade, hvorpaa han kritiserer en hvilkensomhelst Anskuelse, der ikke absolut gaar i samme Retning som hans, er jeg rigtignok kommen til det Resultat, at den ærede Ordfører vil være en stor Banfælgelighed for Gjennemførelsen af en hvilkensomhelst Reform. Naar man paa den Maade vil forlange Alt eller Intet og navnlig stiller sine egne endogsaa Detailforslag frem som det eneste Useilbarlige, er det selvfølgelig umuligt at man nogenstunde kan naae en Overenskomst. Jeg trøster mig med Et, og det er, at saa saa af Flertallet have udtalt sig; der er kun enkelte Medlemmer, der jo gjerne tale for egen Regning, som det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Lutein) og det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), der have udtalt sig ved denne Leilighed. Jeg tør derfor formode, at det gaar her som med de store Planer om billig Befordring af svensk Gods til Thyssland og omvendt, der skal koste saa mange Millioner, at det nemlig hører til de Forslag, som man egentlig ikke nærer saa overdreven Begejstring for fra Flertallets Side i alt Fald hører man ikke noget til denne Begejstring. Den Gang var det ogsaa Ordføreren, der væsentlig var ene om at udtale sig, ligesom nu.